एतन् नागवचः श्रुत्वा गत्वा च क्षीरवारिधिं
सुधार्थं दर्शयामास गरुडो गुरुपौरुषं । 188
ततः पराक्रमप्रीतो देवस् तत्र स्वयं हरिः,
तुष्टो ऽस्मि ते वरं कंचिद् वृणीष्व 'इत्य् आदिदेश तं । 189
नागा भवन्तु मे भक्ष्या इति सो ऽपि हरेस् ततः
वैनतेयो वरं वव्रे मातुर् दास्येन कोपितः । 190
तथा 'इति हरिणा 'आदिष्टो निजवीर्यार्जितामृतः
स च 'एवम् अथ शक्रेण गदितो ज्ञातवस्तुना । 191
तथा पक्षीन्द्र कार्यं ते, यथा मूढैर् न भुज्यते
नागैः सुधा, यथा च 'एनां तेभ्यः प्रत्याहराम्य् अहं । 192
एतच् छ्रुत्वा तथा 'इत्य् उक्त्वा स वैष्णववरोद्धुरः
सुधाकलशम् आदाय तार्क्ष्यो नागान् उपाययौ । 193
वरप्रभावभीतांश् च मुग्धान् आराज् जगाद तान्,
इदम् आनीतम् अमृतं मुक्त्वा 'अम्बां मम गृह्यतां । 194
भयं चेत् स्थापयाम्य् एतद् अहं वो दर्भसंस्तरे,
उन्मोच्य 'अम्बां गच्छामि, स्वीकुरुध्वम् इतः सुधां । 195
तथा 'इत्य् उक्ते च तैर् नागैः स पवित्रे कुशास्तरे
सुधाकलशम् आधत्त, ते च 'अस्य जननीं जहुः । 196
दास्यमुक्तां च कृत्वा 'एवं मातरं गरुडे गते,
यावद् आददते नागा निःशङ्कास् तत् किल 'अमृतं । 197

Digitized by Google